

3 ЖИТТЯ ЮНІІ ЗАЛІЗНОДОРОЖНИХ РОБІТНИКІВ.

Товариші, залізничники!

Через останні чотири роки йде боротьба між юніями канадійськими залізничними службовцями взагалі, а зокрема — між секційними робітниками, щоб відвертати від американської старо-буржуазної юнії, котра розбила нас, залізничників, на окремі юнії, по кожному фаху зокрема, зробила нас безсильними цілком до боротьби за свої економічні інтереси, — створити свою єдину канадійську юнію, під назвою: "Канадійський Братство Залізничних Робітників".

Завдяки теперішнього руху є, щоб творити свою єдину канадійську юнію і все те, що ми вкладаємо до Америки (Злучених Держав), щоб лишалося тут в дома і творило один сильний фронт, щоб в випадку боротьби, ми могли дістати якусь допомогу під час страйку, а не являтися кішени юніями бюрократів в стеяхтах президентських платня за те, що коли проходите станути до отворіт боротьби за підвищу платні, — тоді нам відповідають: "Не можемо дати помочи, бо нема грошей!"

Пригадаймо собі 1924 рік, годину. Тоді наші панки в Злучених Державих не врили нашим делегатам на конференції в Дітроїт, а сказали, що ми розіслали листи до голосування і знатиме загальною опінією всіх робітників. Та коли пероголосувало 95 процент (а 5 процент стрималося) за страйком, — то тоді наші буржуїчки-проводирі відповіли? Сказали, що президент Сер Генрі Торнтон не погоджується з цим!

Дав таку відповідь: нехай страйкують аж доти — досі пенко не замерзла! Я, каже, маю 15,000 робітників по той бік води, себто в Англії, і кожного разу можу замінити страйкерів на залізничній дорозі!

Коли ж машиністи і палачі, котрі вже давно відірвалися від Америки і створили свою юнію, до якої тепер і нас закликають — К.Б.З.Р. — два роки пізніше унімувалися за підвищу платні, їм дали 10 центів і дві тижні відпустки за платою! Чому ж їм не сказав Торнтон того, що нашим проводирям? Чому він і їх не настраших англійськими безробітними?

Тому, що вони солідарно стоять на 100 процент в юнії, мають хоч і не аж таких величезних проводирів, як треба би, але вони стоять твердо в своїх домаганнях, а за їхньою спиною робітники стоцентно в організації! Платять вони менші свої вкладки, чим ми, бо у них зроблено пропорційально до платні робітникам береш більше — платини вкладку більшу, а менше береш — менше і платини. Нам вкладку ухвалили один долар. Це

найменша вкладка, бо ми найменше беремо. Вступного нема жадного, лише \$1.00 місячно. Крім цього, як хто хоче мати асекурацію на випадок слабости, каліцтва, чи смерті — то платитися з'окрема.

Юнія зробила загальну угоду з асекураційною компанією на найнижчі ціни за забезпечення — щось троха подібне до нашого Запозомого Товариства. Плата від одного долара на місяць і не більше як \$2.88; запозомги під час слабости, або покалічення від \$40.00 до \$80.00 на місяць; по смертє теж не більше, як \$1,000. Регулює те все комітет слабости, так його називають або: "Sickness Committee".

Пригадайте собі, товариші залізничники, як два роки тому цей рух був піднявся, почали виробляти резолюції по ладках, щоб відвертати від Злучених Держав і злучитися з К.Б.З.Р., як тоді кинулися по жаді наші добробажателі з Дітроїт і їхні прихвостні, як Вуд і Босе. Почали нас страхати і зараз осідлали улюбленого коника — почали нас називати: комуністами, червоними і більшовіками. Розуміється, дехто може і поміж нами мало-свідомий своїх інтересів — злякався такої назви, мало що не з плачем кричав: "Ідіть куме ви вперше, а я за вами, бо як на вас накарчати, а може тріснуть по лобі, то все таки я зістанусь поплудом!"

Все це чекали на початок з таких центрів, де ближче і легше організуватися і діставати інформації, а тут вишло так, що з ліній мусять робити Українці початок. На закінчення кличу до Вас усіх робітників України, у кого ще не погасла іскра самовідваги.

Ставаймо до боротьби за поліпшення свого економічного стану! Пориваймо з старою бюрократією! Створім свою канадійську юнію!

Секційний робітник.

Секційний робітник. Ставаймо до боротьби за поліпшення свого економічного стану! Пориваймо з старою бюрократією! Створім свою канадійську юнію!

Секційний робітник. Ставаймо до боротьби за поліпшення свого економічного стану! Пориваймо з старою бюрократією! Створім свою канадійську юнію!

— 12 днів дістає чартер від мініяльного зарплату і існує заочно, як і всі інші організації. Вимога від членів: твердості, гарного поведіння між публікою, щирі відносини члена до члена, а в разі, наколи би хотів з членів утратити роботу за принадлежність до цієї юнії — то в статуті є параграф, що юнія платить йому платню по такій час, доки не поставлять його назад до роботи. Офіційні представники залізничної дороги сказали так нашим проводирям: "Наколи 51 процент, себто трохи більше, як половина, відвертеться від старої і створить нову юнію, — тоді зроблять з нами угоду, бо наше домагання з початку є вже підвишка платні 10 центів на годину. Трекмени як і другі прості робітники по шапах і фрейтах дістають 50 центів на годину, а ми за свою найтунцю працю лише 40 ц.!"

Товариші Українці! Секційні працівники! Подивіться по списках (Seniority) скільки нас Українців працює на трєці! Від води до води завалена трєка нами, нашим потом і кровю полита всяка канадійська залізнична дорога і буде так довго політати, доки будуть їхати емігранти сюди! А ми собі байдужо дивимося на свою найпотрібнішу справу, на юнію.

4 роки вже ведеться завзята боротьба за поліпшення своєї організації, а де ми? Що ми показали в цій боротьбі? Приподобляємося по старому звичаю нашим форманам.

Така наша бова підготовка, а це типична стара психологія: "Ідіть куме ви вперше, а я за вами, бо як на вас накарчати, а може тріснуть по лобі, то все таки я зістанусь поплудом!"

Все це чекали на початок з таких центрів, де ближче і легше організуватися і діставати інформації, а тут вишло так, що з ліній мусять робити Українці початок.

На закінчення кличу до Вас усіх робітників України, у кого ще не погасла іскра самовідваги.

Ставаймо до боротьби за поліпшення свого економічного стану! Пориваймо з старою бюрократією! Створім свою канадійську юнію!

Секційний робітник.

Секційний робітник. Ставаймо до боротьби за поліпшення свого економічного стану! Пориваймо з старою бюрократією! Створім свою канадійську юнію!

Секційний робітник. Ставаймо до боротьби за поліпшення свого економічного стану! Пориваймо з старою бюрократією! Створім свою канадійську юнію!

ЗА ДУШУ, ЧИ ЗА ЩОСЬ ІНШЕ?

Бійка двох православних угрупувань в православної церкви.

Вінніпегська англійська газета "The Winnipeg Evening Tribune" з 27. вересня 1928 року висміяла догму повноту з Давніну про те, як два українські православні угрупування билися в православної церкві в Сафтон, Ман.

Рано в ранці до схід сонця, коли ще на світ не благословилося, в п'ятіноньку святу, на саміньке народження матері божої — зібралися побожні православні парафіяни "національні" околиці Сифтона, Ман, службу божу правити, господу дякувати, за його ласку небесну і ин. справи.

Настрий молитовний, в душі вселюдське, а в руках — в руках сокири, й залізні бари (crowbars).

Темно ще на дворі. Ліхтарнями путь до церкви освічують і доволко пильно поглядають, чи не підрадається до них тать нечестивий... Щоб була в "умастив главу" православному елеєм червоним.

Тишина. Тільки гуляння ніг по землі, слова молитви на устах і сокири та залізні бари в руках.

Прийшли до церкви православної люди православні. Прийшли і — "іскушеніє гріхове" — двєрї церкви замкнені.

Притихли й тихцем рішили: замок розбити й церкву божу отворити.

Розбили. Отворили. Увійшли. Чекають.

Чого чекають? Чому не моляться православно? Чому сокири та залізні бари в руках, а не свички? Який хрестоносний похід приготують стрічати? А чекають вони на своїх противників і на їх попа Даниїлчука. Іхнім стремлінням є: не допустити Даниїлчука правити службу. Від нині в цій церкві правити має Лєшишин.

Святї дивуються, між собою переглядаються... Святїй Миколай підсунув до євангєліста Матвія й тихцем питає:

— Не знаєш, братухо, що це все значить? Чи не більшовікє створюють?

— Не знаю — відповів Матвій. — Я не читав ще сьогоднішніх газет.

— Тиж мені вчєра оповідав щось про конференцію, роззєбрення, а тут бачиш?

— Не знаєш, братухо, що це все значить? Чи не більшовікє створюють?

— Не знаю — відповів Матвій. — Я не читав ще сьогоднішніх газет.

— Тиж мені вчєра оповідав щось про конференцію, роззєбрення, а тут бачиш?

— Не знаєш, братухо, що це все значить? Чи не більшовікє створюють?

— Не знаю — відповів Матвій. — Я не читав ще сьогоднішніх газет.

— Тиж мені вчєра оповідав щось про конференцію, роззєбрення, а тут бачиш?

— Не знаєш, братухо, що це все значить? Чи не більшовікє створюють?

— Не знаю — відповів Матвій. — Я не читав ще сьогоднішніх газет.

Й сонечко боже зійшло й полинялі обличчя святих озолотило. Стоять православні озброєні, не моляться, чекають.

Дев'ять година. Глянули православні у вікна й задрожали, сокири в руках заклали: на чолі із своїм попом Даниїлчуком друга православна братія наступає, як чорна хмара. А в руках у них сокири, крєвбарї залізні, а на обличчях їх стара православність ще царська запєлка.

Душа в п'яти сховалася петлюривіям. За поліцією до Давніну двох людей послали, а самі чекають.

Прийшла поліція. Єгомосці обличилися в парадні уніформи й почали обидва разом правити службу божу — кожний по своєму.

Святї зглядаються, усміхаються і не знають кого слухати, кого до своїх зарахувати — така обох єгомосців молитва щира.

Як тільки почалася служба божя — жінки кинулися на одного попа, вхопили його за реверенду й потягли на двір.

Не всіли. Чоловіки кинулися й "free-for-all" почалося. Кулаки, свички, і инша зброя засвіталася понад головами. Сині ліхтарі засвітили під очима, кров червона з носів православних святу землю покрасила.

— Бачиш, Іване, це твоя паціфістична політика — сказав Миколай до Златоустого.

— Мовчи старий, матимеш цілі ребра.

Поліція — надивившись на невидану службу божу — вмішалася й "фізичними виправами" привернула "мир".

Знову обидва попи пішли у вівтар і знову почали кожний по своєму відправляти.

Дяки й підячі почали за ними потягати: один моляться, а другий співає, один "подай господи", а другий "тобі господи".

Святї вуха позатакали. Буржуазна англійська газета пише, що боротьба мала середньовічний характер.

"Щеж". Народні діячі хваляться, що вони роблять великий поступ.

Радця. Аж до середньовіччя вже зачала.

А люди-людоньки працюючі побожні: чим ви думаете? Як що головами — то чини? Попи б'ються за ваші душі, а за що бете один другого ви?

Куркуленко.

НОВІ ДОКУМЕНТИ ПРО ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ.

В Києві недавно знайдено нові лєвідоно до цього часу матеріяли з часів існування Української Центральної Ради в 1917—1918 р.р. Між матеріялами є низка протоколів засідань ради, справа анкетно-слідчої комісії, грамоти послів окремих держав при урядові У.Н.Р. та инш. Ці матеріяли мають бути досліджені та вивчені.

"СНЕП ШАТС".

Значіння гудзика Р.З.Т.

— Як би так чоловік паном був, то наняв-би "тексі" і він його завіз-би навіть без адреси туди, куди чоловікові треба.

— Як би так чоловік паном був, то він не потребував-би заїжджати до цього місточка. Та жарт жартом, а нам таки треба якось дістатися хоч до Українського Робітничого Дому, а там вже розпитаємо про даліше та може де в товаришів переночуємо.

— Ще застанемо когось. Зараз лише десята година.

— Підємо пішки?

— Ні, поїдемо "стріт карою".

— А хто його знає куди їхати та де златити?

— Може надібаємо кого з наших в "стріт карі"...

— Гаразд! Обидва робітники всіли на першу "стріт кару". При вході вони старалися спитати де що кондуктора, але не розуміючи англійської мови, не мали відваги.

Кондуктор глянув на їхні гудзика Р.З.Т. і такі зараз пізнав, що вони чогось потребують, що вони не місцеві.

— Куди ви, товариші, їдете? — спитав кондуктор українською мовою.

— Самі не знаємо, — відповіли обидва робітники разом, радіючи, що попали на українського кондуктора та шей товариша.

— Хочемо перше всего дістатися до У.Р.Д.

— Не знаємо чи ця "стріт кара" їде попри У.Р.Д., чи потрібно передітати?

Кондуктор лише махнув рукою на них, щоб сідали, а самий виповняв свою службу.

Коли "стріт кара" прибула біля У.Р.Д., кондуктор махнув рукою на товаришів, щоб сідали.

— Ось цей будинок, товариші, це У.Р.Д. Ідіть просто до середини! — шепнув кондуктор.

— Дякуємо.

Обидва товариші зайшли до середини У.Р.Д. і там присутні також пізнали їх по гудзиках Р.З.Т., що вони одної родини і ширю прийняли та порадили в ріжних справах.

Значіння гудзика Р.З.Т. є велике.

Це великий помічник для робітника в часі слабости, в часі здоров'я, в часі подорожі.

Але лише для правного члена і членкині Р.З.Т. Нечлени не мають права користуватися гудзиками Р.З.Т.

Треба бути членом, чи членкинею Р.З.Т., тоді гудзик буде мати свою вартість, своє значіння.

Постарайтеся всі носити правно гудзика найбільшої української запозомогової організації в Канаді — Робітничого Запозомого Товариства!

Драпака.

ПОЛЬСЬКІ ГАЗЕТИ ДОРОЖИТЬ.

Від 1-го жовтня варшавські щоденники подорожують з 20 сотків на 25 сотків. Львівська та краківська прєса також піднесе свою ціну.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВІ КНИЖКИ!

Щойно вийшла з друку накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства дуже цікава книжка славного американського письменника ДЖЕКА ЛОНДОНА п. н.

ЛЮБОВ ДО ЖИТТЯ.

В цій книжці є чотири дуже цікаві оповідання Джека Лондона з далєкої півночі. Книжка має 112 сторін друку і коштує лише 25 ц.

Також вийшла давно очікувана книжка — театральний підручник для робітничо-фармерських драматичних гуртків

СЦЕНА

яку заклад т. М. ПУЧАН. Цю книжку повинні мати не тільки драмгуртки й режисери, але й всі аматори й аматорки. Книжка в гарній кольоровій окладці коштує лише 35 центів.

На складі Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства є також дуже цікава книжка ОЛ. ДОРОШКЕВИЧА п. н.

ІВАН ФРАНКО

ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТІ І ТВОРЧОСТІ.

Одна з найкращих книжок про І. Франка, добре надається для ознайомлення з творчістю й діяльністю великого українського письменника. Добра для гуртових читань в організації.

Ціна примірника 25 центів. Для гуртових замовлень велика знижка. Всі кольортері наших організацій повинні мати цю книжку.

Отримано обмежену кількість гарної й повчальної та прекрасно ілюстрованої книжки п. н.

СВІТ, ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО.

Формат книжки такий, що дає змогу кожному робітничові взяти її з собою куди-б він не йшов чи їхав до роботи. Книжка популярна й надається для гуртового читання.

ЦІНА БРОШУРОВАНОЇ ..... 25 ц.
ЦІНА В ПОЛОТНЯНИЙ ОПРАВІ ..... 35 ц.

Для організацій, книгарень і взагалі для тих, що замовляють більшу кількість книжок: "ЛЮБОВ ДО ЖИТТЯ" й "ІВАН ФРАНКО" дається опуст. На книжку "СЦЕНА" і "СВІТ, ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО" опусту не дається.

Замовлення разом з грішми засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ДЖИМ ТУЛІ.

ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ.

Переклав І. Ю. Кулик.

(Продовження.)

Місіс (пані) Може чекала за столом. Вона або народилася зморена, або зморилася хутко після народження. Жадна жінка не могла-б зробитися такою змореною без багаторічного досвіду.

Обличчя в неї було жовтєвє, щоки занали. Здавалося, що їй коштувало надмірного напруження своєї кволої волі тримати очі відкритими. Вона часом ставала біла як зелєний вінчиком у руці й повівала ним над столом, певне, з метою відганяти мух від столу. Це їй не вдалося. Мухи просто літали на вінчика й спочивали на ньому, доки наблизалися до масла. Тоді вони кидали вінчика й сідали на масло.

Містер Може, коли в ї-розмов'євє взагалі, то дуже рідко. Вони були зморені, як і його жінка.

Коди жинва в містера Може скінчилася, він допомагав иншим фермерам на мінї доволка. Або, сказати точніше, ми допомагали.

По закінченні роботи ми сиділи на розсіаних возах і тримали віжки, а змучені коні стомлено плентались додому. Ми звикли до

своїх шкєпнї і поводитися з ними, як тільки це було можливо, людяно. Містер Може завжди мав для них напоготові сіно й зерно, але, коли він заходив до хати, ми давали їм щєдрїшу пайку. Ми до пізної ночі чули, як хрюкали конї, і цей звук якось дав нам радість.

Ніякого громадського життя не було для нас на сєлі. Чванливості, що нею просякала американська рєспубліка, завжди давала себе почувати. На фармі була дівчина нашого віку, що майже запрятєлювала з нами. Але її перєлякана мати скоро сплїнула її природний потяг до товариства. Мати наказала:

— Не смій водитися з тими боєсєками.

І дочка послухала.

Ми скоро покинули своєго хазяїна й одєржали кожний по двєнадцять чотирї долари за свою працю. Фермер навіть не пробурмотїв нам "до побачєння", а зморєна жінка не показала в дєврях, як ми виходили на дорогу, що вєла до залізничних рєйок.

Я був завжди надто сєнтимєнтальний для боєсєка чи для бизнєсмена; це відбилось й на цей раз. Я поповствив свою пару пошарпаннїшкєп перед вїходом. Бил за моїм прикладом попрощався з своєю парою. Бїдні конї, пошєматованї подєртою просєклою потом збрєую, мабуть, губили в нас своїх найкращих друзїв, яких лише мали. Людина — така тварина, що мусить дарувати когось своєю прихильностю, а ми-ж чимало годин провели з цими шкєпани.

Минуло кілька дєнь бурливого життя в Сєйнт Луї. Гроші, що ми за них тяжко працювали два тижнї, скоро зникли майже всі. Залишалось кілька доларїв, і ми ухвалили знову вибратися у дорогу. Це ми зробили без жалю.

Ми залишили станцію Сєйнт Луї на товаро-вому потязї з двома иншими людями, що ніколи ще раніш не трємували. Всї четверо були п'яні. Двоє новичків не мали грошей, але вони мали з собою двї кварта горїлки, що на неї витратили свій останній грїш.

Ми були в порожньому вугляному вагонї. Гондолу заслєно папером і через неї протягнуто грубий дрїт у формї гамака. Сильно на підлїткї ми сидїли на дротї й спївали всіх пїсєнь, які могли згадати. Зчїплювач проходив через потяг і спїнявся з нами. Виявилось, що він, говорючи мовою трємпїв, "бумер", — рїд боєсєка або бродячого залізничного робітника. Він вирив з нами й пїшов далї через потяг. Але гондола приваблювала його — і він часто повертєвся.

Коди потяг наблизився до Б... — вузлової станції, зчїплювач попередив нас, що ця околиця ворожа до бродяг.

— Вся ця околиця тепєр ворожа до волоцюг з того часу, як двох полїсємєнів побили й прикували наручниками до дерева в С... Краще не заїдїть на станцію — стрїбайте тут і їдїть далї пішки. Детєктив не приходить аж до

восьмої години, отже ви встїгнетє до того підшємати й опинитєся на той бїк станції.

Ми залишили потяг, коли лєкомотив дав сигнал до станції. Хоєда все ще була хутка, отже Бил та я скочили першї й бїгли за потягом, щоб не впасти. Двоє неопїтїв скочили з вагону раптом і скотїлися з насипу. Ми допомогли їм трєснути бруд з одягу й волосоє.

Ми зайшли до залізничного ресторана, де мандарїний офіцїант обслєдував нас.

— Це вороже містєчко, — казєв офіцїант. — Місцевий детєктив побив би рїдну маму, якби вона ходила по залізничному майну. Це Мїк! і він говорить з ірлєндською мовою, густою, як масло. Але він дуже рїдко приходить так рано. Ви маєте час, щоб заморити червєчка й змитєся за станцію, доки його принєсе.

За їжу пішли всі наші гроші, крім кількох центїв. Ми вторирьох пішли рєйками просто через станцію. Недалєко ми відїїшли, як з-примїж двох вагонїв виринула перед нас якась людина. Місцьєвє якраз здїймаєся на обрїї. Він лєдєв мерєхтїв, і земля загорєнена була в темні сутїнки. Червонї й зелєні сигнальні вогнї свїтили на станції й надавали рєйками сїрєвато-бїлого відблєску.

— Куди ви їдете? — спитєв чоловік, освїтлюючи нашє обличчєє електрїчним лїхтарєм.

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молодї статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молодї.

Повнїрний вїстку про цей журнал! Збирайте новї передплати!

На цїлий рік передплата вносить тїльки 50 центїв.

Поодинокє число 5 ц. Замовлення з грїшми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.